

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał J. M. emeryturę od dnia 19 marca 2016 roku, to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Zakład wskazał, że do obliczenia emerytury przyjęto:

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 42.082,78 zł
- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 377.370,85 zł,
- średnie dalsze trwanie życia – 210,70 miesięcy.

Wyliczona na podstawie powyższych wskaźników emerytura wyniosła 1.990,76 zł $(42.082,78 + 377.370,85) : 210,70$.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. M. wniósł o jej zmianę i ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego.

Podał, iż Zakład nie uwzględnił wysokości zarobków, które uzyskiwał w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w Ł..

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wyjaśnił, iż obliczając wysokość kapitału początkowego z tytułu zatrudnienia w charakterze agenta od 11 sierpnia 1979 roku do 30 czerwca 1990 roku w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w Ł. Zakład do obliczenia podstawy wymiaru przyjął wynagrodzenia za lata 1986 – 1989 na podstawie przedstawionych dokumentów. Za pozostały okres tego zatrudnienia (1979 – 1985, 1990) nie można było przyjąć wynagrodzeń minimalnych, gdyż ubezpieczony pracował jako agent na podstawie umowy zlecenia. Ubezpieczony nie przedstawił dokumentów, na podstawie których była by możliwość obliczenia wysokości wynagrodzenia w spornych latach.

Na rozprawie w dniu 12 lutego 2016 roku pełnomocnik ubezpieczonego wniosła o przyznanie ubezpieczonemu emerytury wraz z odsetkami od dnia złożenia wniosku oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. M. urodził się (...).

W dniu 4 lutego 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

(wniosek – k.1-8 akt ZUS, II plik)

Decyzją z dnia 16 lutego 2016 roku Zakład ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego Zakład przyjął okresy składkowe wynoszące 27 lat 11 miesięcy i 17 dni, okresy nieskładkowe wynoszące 8 miesięcy i 8 dni.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego Zakład przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych 1986 - 1995. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 65,69%.

Wartość kapitału początkowego wyniosła 115.184,08 zł.

Stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia w poszczególnych latach wyniósł:

- w 1986 roku – 112,06 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 324.000 zł, kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 289.140 zł)
- w 1987 roku – 119,93 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 420.000 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 350.208 zł),
- w 1988 roku – 84,76 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 540.000 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 637.080 zł),
- w 1989 roku – 57,86 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 1.435.500 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 2.481.096 zł),
- w 1990 roku – 21,55 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 2.218.760 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 12.355.644 zł),
- w 1991 roku – 47,86 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 10.165.879 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 21.240.000 zł),
- w 1992 roku – 50,02 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 17.616.300 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 35.220.000 zł),
- w 1993 roku – 53,98 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 25.879.200 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 47.940.000 zł),
- w 1994 roku – 53,93 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 31.606.600 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 63.936.000 zł),
- w 1995 roku – 54,92 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 4.244,83 zł i kwotę rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy w wysokości 8.431,44 zł).

(decyzja k.54 akt ZUS, załącznik do decyzji k.52 akt ZUS, I plik)

W dniu 11 sierpnia 1979 roku ubezpieczony zawarł z Oddziałem Handlu Ubraniami Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Handlu (...) w Ł. umowę o prowadzenie na warunkach zlecenia punktu sprzedaży detalicznej w Ł..

Z dniem 11 sierpnia 1979 roku zleceniodawca powierzył agentowi prowadzenie w imieniu zleceniodawcy punktu sprzedaży detalicznej na rachunek i ryzyko agenta. Z tytułu wykonywanej pracy agent jest objęty obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym (zgodnie z ustawą z dnia 19 grudnia 1975 roku o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), a składki na ubezpieczenie agenta i osób z nim współpracujących oraz za pracowników zatrudnionych przez agenta przekazuje zleceniodawca do oddziału ZUS (zleceniodawca prowadzi również rozliczenia z tytułu ubezpieczenia

społecznego tych osób). Zleceniodawcy przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy w przypadku braku wpłaty przez agenta na rzecz zleceniodawcy kwot wynikających z umowy.

(umowa o prowadzeniu na warunkach zlecenia punktu sprzedaży detalicznej – k.144-149)

Umowa została rozwiązana z dniem 30 czerwca 1990 roku.

(okoliczność bezsporna)

Okólnik nr 2 Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 lutego 1978 roku w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących punkty sprzedaży detalicznej na podstawie umowy zlecenia i pracowników zatrudnionych w tych punktach wskazuje w punkcie 2.5, że wysokość składek na ubezpieczenie osób prowadzących punkty sprzedaży detalicznej na podstawie umowy zlecenia oraz osób z nimi współpracujących jest jednolita i wynosi 18% podstawy wymiaru obowiązana jest opłacać osoba prowadząca punkt sprzedaży detalicznej na własne ubezpieczenie i ubezpieczenie osób współpracujących, a 8% uspołeczniony zakład pracy. W punkcie 2.7 wskazano, że przeciętna miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w ciągu roku nie może być niższa od połowy wynagrodzenia przewidzianego dla najniżej zarabiających oraz wyższa od 10.000 zł. W punkcie 5 wskazano, że pracownicy osiągający miesięczne wynagrodzenie brutto w wysokości ponad 1.450 zł opłacają składkę na cele emerytalne w wysokości 3%.

(okólnik – k.95-98)

Podstawa wymiaru składek ubezpieczonego za okres od sierpnia 1979 roku do stycznia 1983 roku wynosiła po 4.620 zł miesięcznie, przy czym za okres od 11 do 31 sierpnia 1979 roku – 3.129,68 zł.

Od 1 lutego 1983 roku do 30 kwietnia 1984 roku podstawą rozliczenia ubezpieczonego była kalkulacja finansowa wskazująca miesięczną kwotę podstawy wymiaru na 11.000 zł.

Od 1 maja 1984 roku do 30 kwietnia 1985 roku obowiązywała kalkulacja finansowa za 1984 rok. Podstawą obliczeń była kwota 10.000.000 zł, miesięczna kwota podstawy wymiaru składki wynosiła 19.000 zł.

Od 1 kwietnia 1985 roku obowiązywała kalkulacja finansowa za 1985 rok. Podstawa wymiaru składek wynosiła 27.000 zł.

Wynagrodzenie roczne ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w Ł. wynosiło:

- w 1979 roku – 21.609,68 zł,
- w 1980 roku – 55.440 zł,
- w 1981 roku – 55.440 zł,
- w 1982 roku – 55.440 zł,
- w 1983 roku – 125.620 zł,
- w 1984 roku – 184.000 zł,
- w 1985 roku – 292.000 zł.

(opinia biegłego A. G. – k.223-232)

Wynagrodzenie ubezpieczonego w 1986 roku wynosiło 324.000 zł, w 1987 roku wynosiło 420.000 zł, w 1988 roku wynosiło 540.000 zł a w 1989 roku 1.435,500 zł.

(dokumentacja płacowa – akta ZUS, I plik)

Wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego za lata 1980-1989 roku wynosi 83,59%.

(opinia biegłego A. G. – k.223-232)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały.

Celem ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w spornym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w Ł. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, zatrudnienia i płac A. G..

Biegły dokonał obliczenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego na podstawie dostępnych dokumentów źródłowych: kalkulacji finansowych i rozliczeń. Wynagrodzenie za lata 1983 – 1986 roku Sąd przyjął w wersji I opinii biegłego, opartej na danych wynikających z kalkulacji finansowych, dotyczących sklepu prowadzonego przez ubezpieczonego. W ocenie Sądu brak jest podstaw do obliczenia kwoty podstawy na podstawie rozliczenia, albowiem z kalkulacji finansowej wynikają kwoty podstawy składki finansowanej przez przedsiębiorstwo 10.560 zł i na tej podstawie można obliczyć wysokość podstawy wymiaru. Zatem miesięczna podstawa wymiaru składki wynosiła 11.000 zł [(10.560 : 8%) :12].

Biegły A. G. odniósł się do zarzutów do opinii i wyjaśnił, iż opinię wydał na podstawie dokumentacji źródłowej załączonej do akt sprawy. Biegły wskazał, iż karty rozliczeń sprzed 1986 roku pokrywają się z kalkulacją finansową prawie całkowicie. Jedynie za okres od 1 lutego 1983 roku do 30 kwietnia 1984 roku istnieje różnica pomiędzy kalkulacją finansową a rozliczeniem, co może być spowodowane modyfikacją kalkulacji w okresie jej obowiązywania.

Po złożeniu przez biegłego opinii uzupełniającej żadna ze stron nie zgłaszała dalszych zarzutów do opinii.

Sąd pominął złożoną w sprawie opinię przez biegłą M. K.. Biegła dokonała obliczeń wysokości podstawy wymiaru składki ubezpieczonego przy założeniu, że w całym okresie zatrudnienia podstawa ta była równa pięciokrotności wynagrodzenia minimalnego. Takie założenie biegłej nie wynika z dokumentacji płacowej ubezpieczonego ani nie ma oparcia w obowiązujących wówczas przepisach prawa.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest częściowo zasadne.

Zgodnie z treścią art.25 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz.1387 z późn. zm.) podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego z uwzględnieniem ust.5 i art.183 (który nie ma zastosowania w przypadku ubezpieczonego). Wiek ubezpieczonego wyraża się w ukończonych latach i miesiącach, a średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (art.26 ust.1-3 ww. ustawy).

Istota sporu w niniejszym postępowaniu w związku ze stanowiskiem ubezpieczonego sprowadzała się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego, która przekłada się na wysokość otrzymywanego przez ubezpieczonego świadczenia emerytalnego.

W myśl art.173 ust.1 ww. ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek,

ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z ust.2 kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat. Zgodnie z ust.3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy to jest 1 stycznia 1999 roku. Zgodnie z art.174 ust.1 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Zgodnie z ust.2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art.6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art.5 ust.2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174, ustala się na zasadach określonych w art.15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z art.15 ww. ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust.6 i art.176. Zgodnie z art.16 ww. ustawy przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art.15 ust.1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art.185 ust.1 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art.184 kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art.24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art.173 ust. 3-6.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującą w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art.15 ust.2a ww. ustawy).

Zgodnie z §21 ust.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana tu regulacja, wyrażona także w poprzednio obowiązującym Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. nr 10 poz. 49 ze zm.) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak, aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 1997 roku w sprawie II UKN 186/97, a także Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 marca 1997 roku w sprawie III AUa 105/97). Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art.473 k.p.c. i sprawie, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Zgodnie z treścią art.175 ust.4 ww. ustawy ponowne ustalenie podstawy wymiaru kapitału początkowego w okolicznościach określonych w art.114.

Stosownie do treści art.114 ust.1 punkt 1 ww. ustawy w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich

wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Ubezpieczony, w trakcie niniejszego postępowania, nie zgadzał się z ustaleniem przez organ rentowy wysokości należnej mu emerytury, kwestionując kwoty przyjęte do ustalenia wysokości kapitału początkowego za lata 1979 – 1985 i 1990.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony J. M. w okresie od 11 sierpnia 1979 roku wykonywał pracę jako agent na podstawie umowy o prowadzenie sklepu. W toku postępowania ubezpieczony przedłożył nowe dowody – kalkulacje finansowe za lata 1979 – 1985, które mają wpływ na ustalenie wysokości świadczenia i tym samym pozwalają na ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego i wysokości emerytury.

Zgodnie z treścią art.1 ust.1-3 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 roku o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz.U. nr 45, poz. 232) obowiązkowe ubezpieczenie społeczne obejmuje osoby wykonujące stale i odpłatnie pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, zawartej z jednostkami gospodarki uspołecznionej. Umową agencyjną lub umową zlecenia w rozumieniu ustawy, jest umowa, na podstawie której osoba ją zawierająca zobowiązuje się do wykonywania określonych czynności w imieniu jednostki gospodarki uspołecznionej lub na rzecz tej jednostki. Pracę uważa się za wykonywaną stale, jeżeli trwa nieprzerwanie co najmniej sześć miesięcy. Obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem oznaczonym w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania. Obowiązek ubezpieczenia ustaje z dniem rozwiązania lub wygaśnięcia umowy (art.4 i art.5 ust.1 ww. ustawy).

Zgodnie z §12 rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1975 roku w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz.U. nr 46, poz.250) w okresie od 1 stycznia 1976 roku do 16 maja 1982 roku podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie i podstawa wymiaru świadczeń z ubezpieczenia nie mogą przekraczać 10 tys. zł miesięcznie. Od 17 maja 1982 roku weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących prace na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zleceni z dnia 21 kwietnia 1982 r. (Dz.U. nr 13, poz. 102), które zmieniło treść §12. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie i podstawa wymiaru świadczeń z ubezpieczenia nie mogą przekraczać pięciokrotnej kwoty najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej.

Podstawą wymiaru składek ubezpieczonego wynika z kalkulacji finansowych. Za okres od 11 sierpnia 1979 roku do 31 stycznia 1982 roku obowiązywała kalkulacja finansowa, z której wynika, że podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne J. M. jest kwota 4.620 zł miesięcznie. Zatem podstawa wymiaru składek w 1979 roku wynosi 21.609,68 zł, w latach 1980 – 1982 po 55.400 zł.

Podstawą obliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego w kolejnych latach stanowi również kalkulacja finansowa. Podstawa wymiaru składek obliczona na podstawie kalkulacji finansowej za 1983 rok wynosi 125.620 zł, za 1984 rok wynosi 184.000 zł, za 1985 rok wynosi 292.000 zł.

Wynagrodzenie w latach 1986 – 1989 nie było sporne między stronami, albowiem ubezpieczony przedstawił dokumenty z których wynika jego wysokość. Dokumenty te zostały uwzględnione przez organ rentowy przy obliczeniu wysokości podstawy wymiaru składek.

Przyjęcie do ustalenia wysokości kapitału początkowego, mającego wpływ na wysokość emerytury – wynagrodzenia ubezpieczonego, będącego podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za lata 1980-1989, podwyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego do 83,59%, w stosunku do ustalonego w decyzji z dnia 16 lutego 2016 roku.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i do ustalenia wysokości świadczenia przyjął dochód uzyskany przez J. M. w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w Ł. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z dziesięciu kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w 1980 roku w wysokości 55.440 zł, w 1981 roku w wysokości 55.440 zł, w 1982 roku w wysokości 55.440 zł, w 1983 roku w wysokości 125.620 zł, w 1984 roku w wysokości 184.000 zł, w 1985 roku w wysokości 292.00 zł.

Sąd oddalił odwołanie w pozostałej części, na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. albowiem przyjęcie wyższego wynagrodzenia nie ma oparcia w zebranych materiałach dowodowych.

Na podstawie art.464 k.p.c. żądanie zasądzenia odsetek Sąd przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem rozpoznania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98§1 k.p.c. Organ rentowy jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu ubezpieczonemu poniesionych przez niego kosztów procesu, a które składa się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 360 zł.

Wysokość wynagrodzenia została ustalona na podstawie §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804) w zw. z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 roku, poz.1667).

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, pouczając go o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do ich zwrotu w przypadku złożenia apelacji.

15 marca 2018 roku